

ויעבדני כי אם מאן אהיה לשלח ועודך מחזיקים
היה יד יהוה הויה במלכות אשר בשדה בסוסים
בדמרים בגמלים בנקר ובאילן דבר כבוד מאן
והפלה יהוה בית מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימות מכל לבני ישראל דבר וישם יהוה
מועד לאמר מחזר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ
ועש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה
מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד וישלח
פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד וינבא
לפני פרעה ולא שלח אה העם

ויאמר יהוה אל משה ולא אהרן קחו לכם מלא
זפתים פיו כושן וזרקו משה השמימה כלעית
פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים ויהיה
על האדם ועל בהמה לשחין פרז אבעבעת
ונכל ארץ מצרים ויקחו את פיו הכושן ויעמדו
לפני פרעה ויזרק את משה השמימה ויהי
שחין אבעבעת פרז באדם ובהמה ולא יכלו
הזרעמים לעמד לפני משה מפני השחין והיה
השחין בזרעם ונכל מצרים ויחזק יהוה את
לפני פרעה ולא שמע אלהם מאשר דבר יהוה
אל משה

ויאמר יהוה אל
משה השנים בנקר והתישב לפני פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה אלי העברים שלח את עמי
ויעבדני כי הפעם הלאה אני שלח את כל מצפדתי
אל לך ובעודך ובעמך בעבור הדע כי את
נפלי במל הארץ כי עתה שלחתי את יד יאן
אתך ואת עמך בדבר והמלך מן הארץ ואולם
בעבור זאת העמדה הך בעבור הראתך את נפלי
ולמען ספר שמי במל הארץ עודך מסתובל
בעמי לבנותי שלחם הגו ממלך בעת מחזר ברו
הגו מאן אשר לא היה ממהו במצרים כן
היום הסדה ועד עתה ועתה שלח העו את מן
את כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה
אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם
דבר ומתך הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה
הים את עבדי ואת מקנהו את הבתים ואשר
לא שם לבו את דבר יהוה ויעוב את עבדי ואת
מקנהו בשדה

ויאמר יהוה אל משה ופנה את ירך על השמים
והיורד במל ארץ מצרים על האדם ועל
הבהמה ועל כל עשת השדה בארץ מצרים ויפ
משה את משה על השמים ויהוה נתן קלת ובר